

## SZOLCSÁNYI Ákos

— 3 —

Szabad este mire fordítottam  
haza az utolsó ötösön csuklója  
hajlik perceg a rákövült mocsok  
túl Józsefvároson Zuglón túl  
sok volt ma sör tömény  
felitatni gyros nem maradt  
hely bennem semminek  
ami nem anyag ami saját  
ami nem kemény és üres  
mint egy légszák kaparom  
az estét hogy van egy város  
benne egy kórház benne  
egy terem ahová együtt  
helyezték el az abortuszra  
várókat a vetélésből gyógyulókkal  
és ahol ők összeszólalkoztak  
jó hogy erre nem mondtam  
semmit puffedten részegen  
hagyma csípős minden cseppek  
a dzsekimen haza a lányokhoz  
uram a rekeszizom akkor én ki  
mit tudom milyen amikor  
tényleg nincs valami nem csak  
félek hogy nem lesz vagy  
kísértem hogy ne legyen

— 2 1 —

Behozom a nyári  
gumit nyomkodom  
mert puhák aztán  
eszembe jut hogy ő  
puhább és már nincs  
visszaút hatszáz kiló  
volt a trabantunk a  
suzukink mennyi lehet  
mi maradna a karjából  
alatta és még tovább  
rajzszög pontos kijelentő  
módban a bal első  
mellett fekszik néma  
mert a fájdalom nem  
lassabb attól hogy  
nagyobb az üvöltését  
is olyan gyorsan fojtja  
sokkra biggyedő szájába  
hogy mikor a kerék huppan  
két milimétert vissza az  
aszfaltra ő már a nyíló  
ajtóra sem húzza el a  
fejét ő már a középpont  
amit a lázadó többi  
elpusztít számukra is  
meglepően pukkan  
Közben már nem  
nyomkodom a gumit  
a lábfejemre ejtem hogy  
fájjon inkább ne gondoljak  
semmit ha csak ezt tudom

( á l o m )

Minden eddigi otthonom. Az újra felfedezett titkos szoba, egymáson fekvő nyári gumik. Csóalak. Benne a lányom, az orrát pont ki tudja emelni közülük. Kimászna, de ahogy hozzáér, megremeg a halom és a közepén ő mozdulatlan, mert fél. Ellopják a gumikat, ő beszalad a szobába. Megzsarolnak, kiderül, hogy a gumik közé tettem őt, ha nem hozom vissza mind a négyet. Hajsza a városban. Nem találok semmit, nem is érdekel senkit. Ki sem derül. Nyugtatom magam, nem is fontos, ha kiderülne, se lennének következmények. Kód a Blahán, várom az ötöst, egyedül, üresen. Ébredés. Kimerültség, kétszeresen hiába.

( á l o m )

József körút, Center Point, Újpalota. Kiszököm a lépcsőházba, anyám vár rám. A hetedikről felmegyünk a nyolcadikra. Ez a muri. Sikerül is, megyünk is vissza. Liftet hívok, ő gyalog jön, de nem bánja, hogy én nem. Belépek, műanyag gombok, műfa burkolat. Inog, laza és átlátható, mint egy páternosztér, de bízom benne. Megnyomom a hetest. A lift lemegy, látom az akna cement-, acélsávjait. Kiszállok, anyám már ott. Versenyeztünk, jut eszembe, de mielőtt hangsúlyt találnék hozzá, elsöpri az öröm, hogy ő győzött. Minden jámbor, természetes és enyhe. Sportfröccs Kánából. Ébredés. Lányom egyre kijjebb szorítja feleségemet az ágyból. Ajánlkozom és nem erőltetem, mint aki egyszerűen elszánt.